

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **Ing. Mgr. A. Š.**, zast. Mgr. Lucii Petránkovou, LL.M., advokátkou se sídlem Fügnerovo náměstí 3, Praha 2, proti žalované: **Česká lékařská komora**, se sídlem Lužická 419/14, Olomouc, proti rozhodnutí revizní komise žalované ze dne 23. 9. 2023, č. j. 23/85-001/0639, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2025, č. j. 5 Ad 7/2023-43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám její zástupkyně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala k revizní komisi žalované stížnost, kterou její pověřený člen rozhodnutím ze dne 21. 8. 2023, č. j. 23/85-001/0639, odmítl pro nepřípustnost. Od doby skutku, který byl předmětem stížnosti, totiž uplynula doba delší než jeden rok. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitku, kterou revizní komise žalované v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla. Žalobkyně proti rozhodnutí revizní komise žalované podala žalobu k Městskému soudu v Praze, který dospěl k závěru, že rozhodnutí o námitce nepodléhá soudnímu přezkumu, a proto ji v záhlaví označeným usnesením odmítl. Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost.

[2] Jelikož společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka nesplnila poplatkovou povinnost [podle § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 4. 2025, č. j. 7 As 62/2025-7, k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Rovněž Nejvyšší správní soud stěžovatelku poučil o následcích nesplnění

poplatkové povinnosti. Stejným usnesením pak Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval i k předložení plné moci udělené advokátovi či prokázání právnického vzdělání (ve lhůtě 15 dnů) a k doplnění důvodů a petitu kasační stížnosti (ve lhůtě 1 měsíce).

[3] Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno 14. 4. 2025. Lhůta k předložení plné moci a zaplacení soudního poplatku tak skončila dnem 29. 4. 2025. Stěžovatelka sice poslední den lhůty doložila zastoupení advokátkou, avšak soudní poplatek uhradila až 30. 4. 2025, tedy po uplynutí uvedené lhůty.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona platí, že pokud nebyl poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. Z daného ustanovení rovněž výslovně plyne, že *k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží* (viz též usnesení NSS ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě stanovené k jeho zaplacení již akceptoval jako ústavně konformní rovněž Ústavní soud (např. usnesení ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09, ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12, ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15, nebo ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21). O následku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě byla stěžovatelka Nejvyšším správním soudem v usnesení poučena.

[5] Jelikož stěžovatelka uhradila soudní poplatek až po marném uplynutí lhůty, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[7] Nejvyšší správní soud také rozhodl o vrácení opožděně zaplaceného soudního poplatku (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Částka ve výši 5 000 Kč bude vrácena ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o vrácení poplatku rozhodl (§ 10a odst. 1 téhož zákona), a to k rukám zástupkyně stěžovatelky.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2025

Milan Podhrázský
předseda senátu